

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο πενταμελές τμήμα)

της 19ης Απριλίου 2023*

«Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Υγειονομική κρίση που συνδέεται με την πανδημία της COVID-19 – Απόφαση επιτρέπουσα την εργασία με μειωμένο ωράριο προς τον σκοπό της φροντίδας οικείων προσώπων εκτός του τόπου υπηρεσίας – Μη παροχή δυνατότητας τηλεεργασίας με πλήρες ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας – Πλημμέλεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας – Απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή αίτηση για εργασία με μειωμένο ωράριο – Έλλειψη εννόμου συμφέροντος – Απαράδεκτο – Αποδοχές – Αναστολή της καταβολής του επιδόματος αποδημίας – Άρθρα 62 και 69 του ΚΥΚ – Παράβαση του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ»

Στην υπόθεση T-39/21,

PP,

PQ,

PR,

PS,

PT,

εκπροσωπούμενοι από την M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρο,

προσφεύγοντες-ενάγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τις S. Seyr, D. Boytha και M. Windisch,

καθού-εναγομένου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους R. da Silva Passos, πρόεδρο, V. Valančius, I. Reine (εισηγήτρια), L. Truchot και M. Sampol Pucurull, δικαστές,

γραμματέας: H. Eriksson, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,
κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 14ης Ιουλίου 2022,
εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή-αγωγή τους βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, PP, PS, PQ, PR και PT, ζητούν, κατ' ουσίαν, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Απριλίου 2020, με τις οποίες επετράπη στους PQ και PS να εργάζονται με μειωμένο ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας τους λόγω της πανδημίας της COVID-19, της αποφάσεως της 18ης Μαΐου 2020, με την οποία επετράπη στον PP να εργάζεται με μειωμένο ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας του λόγω της πανδημίας της COVID-19 (στο εξής, από κοινού: αποφάσεις με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο), των αποφάσεων της 7ης, της 15ης, της 16ης Απριλίου και της 19ης Μαΐου 2020, με τις οποίες ανεστάλη η καταβολή του επιδόματος αποδημίας των προσφευγόντων-εναγόντων κατά την περίοδο εργασίας τους εκτός του τόπου υπηρεσίας τους (στο εξής, από κοινού: αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας), καθώς και των αποφάσεων της 6ης Μαΐου 2020, σχετικά με την ανάκτηση από τους PR και PT των αχρεωστήτως καταβληθέντων σε αυτούς ποσών (στο εξής, από κοινού: αποφάσεις περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών), και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν λόγω των αποφάσεων αυτών.

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες είναι υπάλληλοι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, τους χορηγήθηκε το επίδομα αποδημίας.
- 3 Στις 11 Μαρτίου 2020, λόγω των ανησυχητικών επιπέδων εξάπλωσης και σοβαρότητας της νόσου του κορονοϊού που προκλήθηκε από τον ιό SARS-CoV-2, δηλαδή της νόσου COVID-19, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) δήλωσε ότι η έξαρση της COVID-19 αποτελούσε πανδημία λόγω της ταχείας αυξήσεως του αριθμού των κρουσμάτων εκτός της Κίνας και του αυξανόμενου αριθμού των πληττομένων χωρών.
- 4 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ίδιας ημέρας, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου (στο εξής: Γενικός Γραμματέας) ενημέρωσε το σύνολο των μελών του προσωπικού ότι, λαμβανομένης υπόψη της υγειονομικής καταστάσεως, είχε δώσει εντολή στους γενικούς διευθυντές να καθιερώσουν καθεστώς τηλεργασίας για όλους τους συναδέλφους των οποίων η φυσική παρουσία στους χώρους του Κοινοβουλίου δεν ήταν απολύτως απαραίτητη, σε ποσοστό 70 % του χρόνου εργασίας. Το ηλεκτρονικό μήνυμα διευκρίνιζε, επίσης, ότι το εν λόγω μέτρο θα ετίθετο σε ισχύ στις 16 Μαρτίου 2020 και ότι, ανάλογα με την εξέλιξη της καταστάσεως, η τηλεργασία θα μπορούσε να αυξηθεί στο 100 % του χρόνου εργασίας.
- 5 Στις 16 Μαρτίου 2020, ο Γενικός Γραμματέας ενημέρωσε τα μέλη του προσωπικού ότι, λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως της υγειονομικής καταστάσεως, ο χρόνος τηλεργασίας των συναδέλφων των οποίων η φυσική παρουσία στους χώρους του Κοινοβουλίου δεν ήταν απαραίτητη και οι οποίοι ήδη εργάζονταν με τηλεργασία έως και 70 % του χρόνου εργασίας αυξήθηκε στο 100 %.

- 6 Στις 19 Μαρτίου 2020, ο Γενικός Γραμματέας απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε όλα τα μέλη του προσωπικού, δυνάμει του οποίου τους παρείχε τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της πανδημίας της COVID-19, να εργάζονται με ημιαπασχόληση, προκειμένου να μπορούν να φροντίζουν τα μέλη της άμεσης οικογένειάς τους. Σε αντίθεση με τη συνήθη πρακτική, η εν λόγω εργασία με ημιαπασχόληση μπορούσε να παρέχεται από οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανάλογα με τον τόπο κατοικίας των συγγενών τους οποίους επιθυμούσε να φροντίσει ο μόνιμος υπάλληλος ή το μέλος του λοιπού προσωπικού. Η εν λόγω απόφαση τέθηκε αμέσως σε ισχύ και επρόκειτο να εφαρμοστεί για όσο διάστημα θα διαρκούσε η πανδημία της COVID-19.
- 7 Στις 31 Μαρτίου 2020, ο Γενικός Γραμματέας εξέδωσε νέα απόφαση σχετικά με την προσωρινή εργασία με μειωμένο ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας για οικογενειακούς λόγους λόγω της πανδημίας της COVID-19 (στο εξής: απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020). Η εν λόγω απόφαση, η οποία αντικατέστησε την απόφαση για εργασία με ημιαπασχόληση της 19ης Μαρτίου 2020, είχε ως εξής:

«[Ε]χοντας υπόψη το άρθρο 234, παράγραφος 2, του εσωτερικού Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου:

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να αναλάβουν με πιο εντατικό τρόπο τη φροντίδα των μελών της άμεσης οικογένειάς τους, όπως είναι οι γονείς τους, τα τέκνα τους ή ο/η σύντροφός τους, κατά τη διάρκεια της ιδιαίτερης καταστάσεως που προκλήθηκε από την COVID-19, έχουν τη δυνατότητα να εργάζονται με μειωμένο ωράριο (75 %).

Σε αντίθεση με τη συνήθη πρακτική, η εν λόγω εργασία με μειωμένο ωράριο μπορεί να παρέχεται από οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανάλογα με τον τόπο κατοικίας των ως άνω οικείων προσώπων και μέχρι τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, στις 31 Δεκεμβρίου 2020, από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Παρακαλείσθε να υποβάλετε επίσημη αίτηση στον διευθυντή ανθρωπίνου δυναμικού στον οποίο υπάγεστε το συντομότερο δυνατόν πριν από την ημερομηνία από την οποία ζητείται η έναρξη της εν λόγω εργασίας.

Η αίτηση πρέπει να διευκρινίζει το όνομα του οικείου προσώπου, τον οικογενειακό δεσμό, καθώς και την περίοδο για την οποία υποβάλλεται το αίτημα.

Για την περίοδο που καλύπτεται από την άδεια, το μέλος του προσωπικού δικαιούται το 75 % των αποδοχών του. Εφαρμόζεται το άρθρο 3 του παραρτήματος IVα του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως [των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]. Δεν δύναται να χορηγηθεί ούτε το επίδομα αποδημίας ούτε το επίδομα εκπατρισμού που προβλέπονται στο άρθρο 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

Η εν λόγω απόφαση τυγχάνει εφαρμογής στους υπαλλήλους που εργάζονται στη Γραμματεία του Κοινοβουλίου.

Εφαρμόζεται κατ' αναλογία στους υπαλλήλους που εγκατέλειψαν τον τόπο υπηρεσίας τους και είναι σε θέση να τηλεεργάζονται. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μπορεί να εκδώσει απόφαση χωρίς επίσημη αίτηση.

Όσον αφορά τις αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, των εσωτερικών κανόνων σχετικά με την εργασία με μειωμένο ωράριο, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διατηρεί το δικαίωμα να τις απορρίψει.

Η άδεια για εργασία με μειωμένο ωράριο χορηγείται για περίοδο τριών μηνών με δυνατότητα ανανεώσεως.

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την 1η Απριλίου 2020 και θα εφαρμόζεται για όσο διάστημα διαρκεί η πανδημία της COVID-19. Αντικαθιστά την απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020».

A. Επί της καταστάσεως του PP

- 8 Ο PP είναι υπάλληλος στο Κοινοβούλιο στο Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο).
- 9 Στις 14 Μαρτίου 2020, λόγω του επικείμενου κλεισίματος του οικοτροφείου στο οποίο φοιτούσε ο γιος του, ο PP μετέβη στην Ουγγαρία μαζί με την οικογένειά του για να βρίσκεται κοντά του.
- 10 Στις 12 Μαΐου 2020, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο PP υπέβαλε αίτηση προκειμένου να του χορηγηθεί άδεια να εργάζεται με μειωμένο ωράριο σε ποσοστό 75% από την Ουγγαρία, με αναδρομική ισχύ από την 1η Απριλίου 2020. Στις 18 Μαΐου 2020, η εν λόγω αίτηση έγινε δεκτή για την περίοδο από την 1η Απριλίου έως την 30ή Ιουνίου 2020.
- 11 Στις 18 Μαΐου 2020, ο PP επανήλθε στην εργασία του με πλήρες ωράριο στο Λουξεμβούργο.
- 12 Με απόφαση της 19ης Μαΐου 2020, κατόπιν της αιτήσεως του PP, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 10 ανωτέρω και ως άμεση συνέπεια της εφαρμογής της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο προϊστάμενος της μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Ανθρωπίνων Πόρων του Κοινοβουλίου ανέστειλε το επίδομα αποδημίας του PP από την 1η Απριλίου 2020, για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο έλαβε άδεια να εργάζεται με μειωμένο ωράριο στην Ουγγαρία.
- 13 Στις 12 Ιουνίου 2020, ο PP υπέβαλε διοικητική ένσταση, μεταξύ άλλων, κατά των αποφάσεων που μνημονεύονται στις σκέψεις 10 και 12 ανωτέρω.
- 14 Στις 27 Οκτωβρίου 2020, ο Γενικός Γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ), απέρριψε τη διοικητική ένσταση του PP κατά το μέρος που στρεφόταν κατά των αποφάσεων που μνημονεύονται στις σκέψεις 10 και 12 ανωτέρω.

B. Επί της καταστάσεως της PQ

- 15 Η PQ είναι υπάλληλος στο Κοινοβούλιο στο Λουξεμβούργο.
- 16 Στις 10 Μαρτίου 2020, η PQ μετέβη αεροπορικά στη Δανία, πριν από την επιβολή των πρώτων ταξιδιωτικών περιορισμών εντός της Ένωσης λόγω της πανδημίας της COVID-19. Η επιστροφή της, που είχε προγραμματιστεί για τις 22 Μαρτίου του ίδιου έτους, δεν κατέστη δυνατή λόγω της ακυρώσεως όλων των πτήσεων μεταξύ Λουξεμβούργου και Δανίας. Λαμβανομένης υπόψη της επιθυμίας της να παραμείνει με τον σύζυγό της, ο οποίος θεωρήθηκε ότι ανήκε σε ομάδα

- κινδύνου έναντι του ιού, η PQ έλαβε κατ' εξαίρεση την άδεια να εργάζεται προσωρινά από τη Δανία, εν αναμονή της θέσπισης γενικών μέτρων από το Κοινοβούλιο σχετικά με την υγειονομική κατάσταση.
- 17 Στις 6 Απριλίου 2020, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, η PQ υπέβαλε αίτηση προκειμένου να της χορηγηθεί άδεια για εργασία με μειωμένο ωράριο, σε ποσοστό 75 %, από τη Δανία για περίοδο τριών μηνών από την 1η Απριλίου 2020.
 - 18 Στις 14 Απριλίου 2020, ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ Μετάφρασης του Κοινοβουλίου έκανε δεκτή την αίτηση της PQ για εργασία με μειωμένο ωράριο σε ποσοστό 75 % για την περίοδο από την 1η Απριλίου έως την 30ή Ιουνίου 2020.
 - 19 Στις 15 Απριλίου 2020, κατόπιν της αιτήσεως της PQ η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 17 ανωτέρω και ως άμεση συνέπεια της εφαρμογής της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο προϊστάμενος της μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων του Κοινοβουλίου ανέστειλε το επίδομα αποδημίας της από την 1η Απριλίου 2020 για τη διάρκεια της περιόδου εργασίας με μειωμένο ωράριο στη Δανία για την οποία της είχε χορηγηθεί άδεια.
 - 20 Στις 27 Μαΐου 2020, η PQ υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά των αποφάσεων που μνημονεύονται στις σκέψεις 17 και 19 ανωτέρω.
 - 21 Την 1η Ιουλίου 2020, η PQ επανήλθε στην εργασία της με πλήρες ωράριο στο Λουξεμβούργο.
 - 22 Στις 16 Οκτωβρίου 2020, ο γενικός γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, απέρριψε τη διοικητική ένσταση της PQ.
- Γ. Επί της καταστάσεως της PR***
- 23 Η PR είναι υπάλληλος στο Κοινοβούλιο στο Λουξεμβούργο.
 - 24 Στις 27 Μαρτίου 2020, μετέβη στη Γαλλία για να φροντίσει τους γονείς της.
 - 25 Στις 2 Απριλίου 2020, κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, η PR υπέβαλε αίτηση προκειμένου να της χορηγηθεί άδεια να εργαστεί με μειωμένο ωράριο σε ποσοστό 75 % για περίοδο τριών μηνών, η οποία έγινε δεκτή με απόφαση της ίδιας ημέρας.
 - 26 Με απόφαση της 7ης Απριλίου 2020, κατόπιν της αιτήσεως της PR, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 25 ανωτέρω και ως άμεση συνέπεια της εφαρμογής της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο προϊστάμενος της μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων του Κοινοβουλίου ανέστειλε το επίδομα αποδημίας της PR από τις 2 Απριλίου 2020 για τη διάρκεια της περιόδου εργασίας με μειωμένο ωράριο για την οποία της είχε χορηγηθεί άδεια.
 - 27 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 6ης Μαΐου 2020, η PR ενημερώθηκε ότι, κατόπιν της τροποποίησης του χρόνου εργασίας της λόγω της πανδημίας της COVID-19, είχε εισπράξει αχρεωστήτως ποσό ύψους 2 173,40 ευρώ και ότι το ποσό αυτό επρόκειτο να ανακτηθεί μέσω παρακρατήσεως επί των αποδοχών της για τον μήνα Μάιο του 2020.

- 28 Στις 3 Ιουνίου 2020, η PR υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας και της αποφάσεως περί επιστροφής του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού, οι οποίες μνημονεύονται στις σκέψεις 26 και 27 ανωτέρω.
- 29 Την 1η Ιουλίου 2020, η PR επέστρεψε στο Λουξεμβούργο.
- 30 Στις 22 Οκτωβρίου 2020, ο Γενικός Γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, απέρριψε τη διοικητική ένσταση της PR.

Δ. Επί της καταστάσεως του PS

- 31 Ο PS είναι υπάλληλος στο Κοινοβούλιο στο Λουξεμβούργο.
- 32 Στο τέλος του Μαΐου του 2020, μετέβη στη Μάλτα προκειμένου να μπορέσει να φροντίσει την κόρη του.
- 33 Στις 7 Απριλίου 2020, κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο PS υπέβαλε αίτηση προκειμένου να του χορηγηθεί άδεια να εργαστεί με μειωμένο ωράριο σε ποσοστό 75 % στη Μάλτα. Η εν λόγω αίτηση έγινε δεκτή στις 14 Απριλίου του ίδιου έτους, για περίοδο τριών μηνών από τις 23 Μαρτίου έως τις 23 Ιουνίου 2020.
- 34 Με απόφαση της 15ης Απριλίου 2020, κατόπιν της αιτήσεως του PS, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 33 ανωτέρω και ως άμεση συνέπεια της εφαρμογής της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο προϊστάμενος της μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων του Κοινοβουλίου ανέστειλε το επίδομα αποδημίας του PS από τις 23 Μαρτίου 2020 για την περίοδο κατά την οποία θα εργαζόταν με μειωμένο ωράριο στη Μάλτα.
- 35 Στις 4 Ιουλίου 2020, ο PS επανήλθε στην εργασία του με πλήρες ωράριο στο Λουξεμβούργο.
- 36 Στις 13 Ιουλίου 2020, ο PS υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά των αποφάσεων οι οποίες μνημονεύονται στις σκέψεις 33 και 34 ανωτέρω.
- 37 Με απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, η οποία παραδόθηκε ταχυδρομικά στον PS στις 2 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, ο Γενικός Γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, απέρριψε τη διοικητική ένσταση του PS.

Ε. Επί της καταστάσεως της PT

- 38 Η PT είναι υπάλληλος στο Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες (Βέλγιο).
- 39 Στις 13 Μαρτίου 2020, η PT μετέβη στην Ιρλανδία για να βρίσκεται κοντά στα παιδιά της.
- 40 Στις 14 Απριλίου 2020, η PT υπέβαλε αίτηση προκειμένου να της χορηγηθεί άδεια να εργαστεί με μειωμένο ωράριο στην Ιρλανδία σε ποσοστό 75 %, βάσει της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020. Η αίτηση αυτή έγινε δεκτή αυθημερόν, για περίοδο που ξεκινά από τις 15 Απριλίου 2020.

- 41 Με απόφαση της 16ης Απριλίου 2020, κατόπιν της αιτήσεως της ΡΤ η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 40 ανωτέρω και ως άμεση συνέπεια της εφαρμογής της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο προϊστάμενος της μονάδας Ατομικών Δικαιωμάτων της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων του Κοινοβουλίου ανέστειλε το επίδομα αποδημίας της ΡΤ από τις 15 Απριλίου 2020, για την περίοδο κατά την οποία θα εργαζόταν με μειωμένο ωράριο στην Ιρλανδία.
- 42 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 6ης Μαΐου 2020, η ΡΤ ενημερώθηκε ότι, κατόπιν της τροποποιήσεως του χρόνου εργασίας της λόγω της πανδημίας της COVID-19, είχε εισπράξει αχρεωστήτως ποσό ύψους 931,01 ευρώ και ότι το ποσό αυτό επρόκειτο να ανακτηθεί μέσω παρακρατήσεως επί των αποδοχών της για τον μήνα Μάιο του 2020.
- 43 Στις 23 Ιουνίου 2020, η ΡΤ υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας της, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 41 ανωτέρω, και ζήτησε την ακύρωση όλων των αποτελεσμάτων της αποφάσεως αυτής.
- 44 Με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2020, την οποία παρέλαβε η ΡΤ στις 20 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, ο Γενικός Γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, απέρριψε τη διοικητική ένσταση της ΡΤ.

II. Αιτήματα των διαδίκων

- 45 Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει, πρώτον, τις αποφάσεις με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο, δεύτερον, τις αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας και, τρίτον, τις αποφάσεις περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις)·
 - να ακυρώσει, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, τις αποφάσεις με τις οποίες το Κοινοβούλιο απέρριψε τις διοικητικές ενστάσεις τις οποίες είχαν υποβάλει κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων·
 - να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστησαν, η οποία εκτιμάται *ex aequo et bono* σε 1 000 ευρώ για καθέναν από αυτούς·
 - να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να καταβάλει αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστησαν, η οποία αντιστοιχεί στο 25 % των αντίστοιχων αποδοχών τους, καθώς και τους οφειλόμενους αντισταθμιστικούς τόκους και τόκους υπερημερίας·
 - να καταδικαστεί το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 46 Το Κοινοβούλιο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει το αίτημα χρηματικής ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης ως εν μέρει απαράδεκτο και εν μέρει αβάσιμο·
 - να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες-ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

A. Επί των αιτημάτων ακυρώσεως

1. Επί του αντικειμένου των αιτημάτων ακυρώσεως

- 47 Με το δεύτερο αίτημά τους, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν την ακύρωση, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, των αποφάσεων με τις οποίες το Κοινοβούλιο απέρριψε τη διοικητική ένστασή τους.
- 48 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η διοικητική ένσταση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, και η ρητή ή σιωπηρή απόρριψή της αποτελούν συστατικό μέρος μιας περίπλοκης διαδικασίας και δεν αποτελούν παρά προαπαιτούμενο για τη δικαστική επίλυση της διαφοράς. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή, ακόμη και αν τυπικά στρέφεται κατά της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, έχει ως αποτέλεσμα ο δικαστής να επιληφθεί της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση, εκτός από την περίπτωση που η απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο από αυτό της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση αυτή (βλ. απόφαση της 24ης Απριλίου 2017, HF κατά Κοινοβουλίου, T-584/16, EU:T:2017:282, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 49 Ειδικότερα, μια ρητή απόφαση περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως μπορεί, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της, να μην έχει χαρακτήρα επιβεβαιωτικό της προσβαλλομένης πράξεως. Αυτό συμβαίνει όταν η απόφαση περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως περιέχει επανεξέταση της καταστάσεως του ενδιαφερομένου, βάσει νέων νομικών και πραγματικών στοιχείων, ή όταν τροποποιεί ή συμπληρώνει την αρχική απόφαση. Στις περιπτώσεις αυτές, η απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως συνιστά πράξη υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο, η οποία λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο κατά την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως, και μπορεί μάλιστα να θεωρηθεί βλαπτική πράξη, η οποία αντικαθιστά την προσβαλλόμενη πράξη (βλ. απόφαση της 24ης Απριλίου 2017, HF κατά Κοινοβουλίου, T-584/16, EU:T:2017:282, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 50 Εν προκειμένω, η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του PP κατά το μέρος που στρεφόταν κατά της αποφάσεως της 18ης Μαΐου 2020 με την οποία επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο και κατά της αποφάσεως της 19ης Μαΐου 2020 περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας του, στο μέτρο που απορρίπτει τη διοικητική ένσταση κατά των δύο αυτών αποφάσεων, απλώς επιβεβαιώνει τις αποφάσεις αυτές.
- 51 Επιπλέον, οι αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις του PS, καθώς και των PR και PT, απλώς επιβεβαιώνουν τις αποφάσεις κατά των οποίων στρεφόταν καθεμία από τις διοικητικές ενστάσεις αυτές, διευκρινίζοντας τους λόγους επί των οποίων οι αποφάσεις αυτές ερείδονται.
- 52 Επομένως, τα αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις των PP και PS, καθώς και των PR και PT, στερούνται αυτοτελούς περιεχομένου σε σχέση με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 50 ανωτέρω και, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει ανάγκη να αποφανθεί ειδικώς το Γενικό Δικαστήριο επ' αυτών. Ωστόσο,

κατά την εξέταση της νομιμότητας καθεμίας από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, καθόσον η αιτιολογία αυτή θεωρείται ότι συμπίπτει με εκείνη της επίμαχης προσβαλλομένης αποφάσεως (πρβλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2019, Wattiau κατά Κοινοβουλίου, T-737/17, EU:T:2019:273, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 53 Με την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της PQ, ο Γενικός Γραμματέας εξέτασε όχι μόνον τη διοικητική ένσταση που στρεφόταν, κατ' ουσίαν, κατά της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2020 με την οποία επετράπη στην PQ η εργασία με μειωμένο ωράριο, αλλά και το αίτημα, το οποίο υποβλήθηκε για πρώτη φορά με τη διοικητική ένστασή της, προκειμένου να της χορηγηθεί άδεια να εργάζεται, στο μέλλον, με πλήρες ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας της. Από την οικονομία της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι ο Γενικός Γραμματέας απέρριψε το αίτημα αυτό για τους ίδιους λόγους με αυτούς που επικαλείται προς στήριξη της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως.
- 54 Επομένως, κατά το μέτρο που απορρίπτει το αίτημα για εργασία με πλήρες ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας, η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της PQ δεν μπορεί να έχει επιβεβαιωτικό χαρακτήρα της προσβαλλομένης πράξεως και συνιστά, ως εκ τούτου, πράξη υποκείμενη στον έλεγχο του Γενικού Δικαστηρίου.

2. Επί του παραδεκτού

α) Επί του παραδεκτού των αιτημάτων ακυρώσεως εν γένει

- 55 Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι το δικόγραφο της προσφυγής στερείται σαφήνειας όσον αφορά τις αποφάσεις που αφορούν οι διάφοροι λόγοι ακυρώσεως. Ως εκ τούτου, έχει αμφιβολίες όσον αφορά την τήρηση των απαιτήσεων σαφήνειας που επιβάλλει το άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 56 Το Κοινοβούλιο εκτιμά, επίσης, ότι, με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες διέυρναν το περιεχόμενο της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 ώστε να περιλάβει τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, τους οποίους προέβαλαν προς αμφισβήτηση της νομιμότητας των προσβαλλομένων αποφάσεων. Μια τέτοια διευκρίνιση στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως θα ισοδυναμούσε με τροποποίηση του δικογράφου της προσφυγής, η οποία θα ήταν απαράδεκτη.
- 57 Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων. Κατά τη νομολογία, τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορούν ο μὲν καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, ενδεχομένως χωρίς να χρειαστεί πρόσθετα στοιχεία [πρβλ. απόφαση της 2ας Απριλίου 2019, Fleig κατά ΕΥΕΔ, T-492/17, EU:T:2019:211, σκέψη 41 (μη δημοσιευθείσα)].
- 58 Εξάλλου, η προβολή των λόγων ακυρώσεως με αναφορά στην ουσία τους και όχι στον νομικό χαρακτηρισμό τους κρίνεται επαρκής, υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι οι λόγοι αυτοί πρέπει να συνάγονται από το δικόγραφο της προσφυγής κατά τρόπο αρκούντως σαφή (απόφαση της 13ης Μαΐου 2020, Agmin Italy κατά Επιτροπής, T-290/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:196,

σκέψη 96). Επιπλέον, προβάλλεται εμμέσως ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, στο μέτρο που προκύπτει με σχετική σαφήνεια ότι ο προσφεύγων διατυπώνει πράγματι μια τέτοια αιτίαση (βλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2021, GY κατά ΕΚΤ, T-746/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:390, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

59. Εν προκειμένω, μολονότι είναι αληθές ότι το σώμα του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής δεν αναφέρει πάντοτε ρητώς τις πράξεις κατά των οποίων στρέφονται οι διάφοροι λόγοι ακυρώσεως και τα διάφορα επιχειρήματα, εντούτοις, από τα σημεία 2 έως 6 του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής, καθώς και από τα αιτήματα ακυρώσεως, προκύπτει σαφώς ότι οι αποφάσεις, που αφορά το αίτημα ακυρώσεως, είναι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, όπως ορίζονται στη σκέψη 45 ανωτέρω, καθώς και, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, κατ' ουσίαν, οι αποφάσεις που απορρίπτουν τη διοικητική ένσταση καθενός από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων. Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες επιβεβαίωσαν, εξάλλου, με το υπόμνημα απαντήσεως ότι οι εν λόγω αποφάσεις αποτελούσαν το αντικείμενο της διαφοράς, γεγονός το οποίο έλαβε υπόψη το Κοινοβούλιο με το υπόμνημα ανταπάντησεως.
60. Επιπλέον, από το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής και το υπόμνημα απαντήσεως προκύπτει με επαρκή σαφήνεια ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020.
61. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά τόσο τη νομιμότητα της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 όσο και τη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων. Μολονότι στο υπόμνημα απαντήσεως αναφέρεται ότι το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προβάλλεται μόνο για την περίπτωση απορρίψεως της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, γεγονός παραμένει ότι τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται στο σκέλος αυτό αφορούν επίσης τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως.
62. Επιπλέον, από τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, τόσο με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής όσο και με το υπόμνημα απαντήσεως, προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες αμφισβητούν τη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων για τον λόγο ότι αυτές εκδόθηκαν, αφενός, κατά παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων και, αφετέρου, κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας. Όπως επιβεβαίωσαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι εν λόγω αιτιάσεις αφορούν, όπως εκτίθεται με παρόμοιο τρόπο στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής και στο υπόμνημα απαντήσεως, τη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων.
63. Εξάλλου, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, σχετικά με τη μη τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 85 του ΚΥΚ για την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως σε μόνιμο υπάλληλο ή μέλος του λοιπού προσωπικού, προβάλλεται επικουρικώς, για την περίπτωση απορρίψεως των τριών πρώτων λόγων ακυρώσεως. Ο λόγος αυτός αφορά μόνον τη νομιμότητα των αποφάσεων περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.
64. Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, διαπιστώνεται ότι τηρήθηκαν εν προκειμένω οι απαιτήσεις του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας και ότι το υπόμνημα απαντήσεως δεν περιέχει καμία τροποποίηση του περιεχομένου της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020.

β) Επί του παραδεκτού των αιτημάτων ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο και της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της PQ κατά το μέρος που απορρίπτει το αίτημά της για εργασία με πλήρες ωράριο

- 65 Στο πλαίσιο των απαντήσεών του στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί το παραδεκτό των αιτημάτων ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο. Συγκεκριμένα, το Κοινοβούλιο εκτιμά, μεταξύ άλλων, ότι, εκδίδοντας τις αποφάσεις αυτές, έκανε δεκτές τις αιτήσεις των PP και PS καθώς και της PQ, οπότε οι εν λόγω προσφεύγοντες-ενάγοντες δεν είχαν έννομο συμφέρον να προσβάλουν τις αποφάσεις αυτές.
- 66 Προκαταρκτικώς, διαπιστώνεται ότι μόνον οι PP και PS καθώς και η PQ ζητούν την ακύρωση των εκδοθεισών ως προς αυτούς αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο.
- 67 Υπενθυμίζεται ότι το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που την ασκεί έχει γεγεννημένο και ενεστώσ έννομο συμφέρον να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη. Το έννομο συμφέρον προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι βλαπτική για τον προσφεύγοντα και ότι, ως εκ τούτου, η ακύρωση της πράξεως αυτής μπορεί να τον ωφελήσει. Επομένως, μια πράξη που ικανοποιεί πλήρως τον προσφεύγοντα δεν είναι, εξ ορισμού, ικανή να τον βλάψει, οπότε ο προσφεύγων δεν έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωσή της [βλ. απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2012, mtronix κατά ΓΕΕΑ – Growth Finance (mtronix), T-353/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:40, σκέψη 16 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 11ης Μαρτίου 2009, TF1 κατά Επιτροπής, T-354/05, EU:T:2009:66, σκέψη 85 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 68 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι οι αποφάσεις με τις οποίες επετράπη η εργασία των PP και PS καθώς και της PQ με μειωμένο ωράριο εκδόθηκαν κατόπιν αιτήσεως αυτών, βάσει της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, προκειμένου να μπορέσουν να βρίσκονται με τους οικείους τους εκτός του τόπου υπηρεσίας τους, οι δε σχετικές αιτήσεις έγιναν πλήρως δεκτές από το Κοινοβούλιο.
- 69 Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δέχθηκε τις αιτήσεις των εν λόγω προσφευγόντων-εναγόντων, αυτοί δεν έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο, οπότε τα σχετικά αιτήματά τους πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.
- 70 Βεβαίως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστήριξαν ότι αναγκάστηκαν να υποβάλουν αίτηση για εργασία με μειωμένο ωράριο βάσει της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή αποτελούσε τη μοναδική δυνατότητα να εγκαταλείψουν τον τόπο υπηρεσίας τους προκειμένου να βρίσκονται με τους οικείους τους, συνεχίζοντας παράλληλα να εργάζονται.
- 71 Ωστόσο, καίτοι είναι αληθές ότι δεν υπήρχε απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου η οποία να παρέχει στους υπαλλήλους τη δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση για εργασία με πλήρες ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας τους, εντούτοις οι προσφεύγοντες-ενάγοντες είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν σχετική αίτηση στην ΑΔΑ, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, εκθέτοντας παράλληλα τους ειδικούς λόγους της αιτήσεώς τους.
- 72 Ως εκ τούτου, τα αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

- 73 Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 53 και 54 ανωτέρω, με τη διοικητική ένστασή της, η ΡQ ζήτησε από το Κοινοβούλιο να της παρασχεθεί η δυνατότητα να εργαστεί με πλήρες ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας της. Ως εκ τούτου, υπέβαλε στην ΑΔΑ αίτημα με το οποίο την καλούσε να λάβει ως προς αυτή απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, αίτημα το οποίο απορρίφθηκε με την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς της.
- 74 Τούτου λεχθέντος, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό προσφυγής που ασκείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 91 του ΚΥΚ, εξαρτάται από τη νομότυπη διεξαγωγή της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας και από την τήρηση των προθεσμιών που αυτή προβλέπει (βλ. απόφαση της 24ης Απριλίου 2017, ΗF κατά Κοινοβουλίου, T-584/16, EU:T:2017:282, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ειδικότερα, πριν από την άσκηση προσφυγής κατά βλαπτικής πράξεως εκδοθείσας από την ΑΔΑ, πρέπει, κατά γενικό κανόνα, να έχει οπωσδήποτε υποβληθεί διοικητική ένσταση, η οποία να έχει αποτελέσει αντικείμενο ρητής ή σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως (πρβλ. απόφαση της 23ης Μαρτίου 2000, Rudolph κατά Κοινοβουλίου, T-197/98, EU:T:2000:86, σκέψη 53).
- 75 Εν προκειμένω, όμως, η ΡQ δεν υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως απορρίψεως του αιτήματός της για εργασία με πλήρες ωράριο, όπως αυτή περιλαμβανόταν στη ρητή απόφαση περί απορρίψεως της επίμαχης διοικητικής ενστάσεως. Δεδομένου ότι δεν τηρήθηκε η υποχρεωτική προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματός της για εργασία με πλήρες ωράριο είναι, συνεπώς, προδήλως απαράδεκτη.
- 76 Επιπλέον, αν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προτίθενται να προσάψουν στο Κοινοβούλιο ότι τους άσκησε ψυχολογική πίεση, προκειμένου να ζητήσουν την εφαρμογή της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, μια τέτοια πίεση δεν θα συνιστούσε βλαπτική πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως, αλλά συμπεριφορά του Κοινοβουλίου η οποία δεν έχει χαρακτήρα αποφάσεως, οι δε προσφεύγοντες-ενάγοντες θα μπορούσαν να βάλουν κατά της εν λόγω συμπεριφοράς στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως.
- 77 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, της αγωγής αποζημιώσεως με την οποία ζητείται η αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας όχι από βλαπτική πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση, αλλά από συμπεριφορά της διοικήσεως μη έχουσα τον χαρακτήρα αποφάσεως, πρέπει, επί ποινή απαραδέκτου, να προηγείται διοικητική διαδικασία δύο σταδίων. Η διαδικασία αυτή πρέπει οπωσδήποτε να αρχίζει με την υποβολή αιτήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, με την οποία η ΑΔΑ καλείται να αποκαταστήσει την προβαλλόμενη ζημία και να συνεχιστεί, εφόσον χρειαστεί, με την υποβολή διοικητικής ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 1999, Connolly κατά Επιτροπής, T-214/96, EU:T:1999:103, σκέψη 34). Εναπόκειται στους μονίμους υπαλλήλους ή τα μέλη του λοιπού προσωπικού να υποβάλουν την εν λόγω αίτηση στο θεσμικό όργανο εντός ευλόγου προθεσμίας από τη στιγμή που έλαβαν γνώση της καταστάσεως για την οποία διαμαρτύρονται. Ο εύλογος χαρακτήρας της προθεσμίας πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις που χαρακτηρίζουν κάθε υπόθεση και, ειδικότερα, με τα συμφέροντα του διαδίκου που διακυβεύονται στη δίκη, την περιπλοκότητα της υποθέσεως, καθώς και τη συμπεριφορά των διαδίκων (πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2013, Réexamen Arango Jaramillo κ.λπ. κατά ΕΤΕπ, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, σκέψη 28).

78 Εν προκειμένω, ωστόσο, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες δεν υπέβαλαν αίτηση για καταβολή αποζημίωσης λόγω της συμπεριφοράς του Κοινοβουλίου, το οποίο, κατά τους ίδιους, άσκησε πίεση εις βάρος τους προκειμένου να υποβάλουν αίτηση για εργασία με μειωμένο ωράριο.

3. Επί της ουσίας

79 Προς στήριξη των αιτημάτων τους ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, ο δεύτερος αφορά παράβαση του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, πρόδηλη παρερμηνεία της έννοιας της «αποδημίας», παράβαση των άρθρων 62 και 69 του ΚΥΚ, καθώς και παραβίαση των αρχών της νομιμότητας και της ασφάλειας δικαίου, ο τρίτος αφορά παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, και ο τέταρτος αφορά παράβαση του άρθρου 85 του ΚΥΚ και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

80 Εκ προοιμίου, διαπιστώνεται ότι μόνον οι τρεις πρώτοι λόγοι αφορούν τις αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας, οπότε η νομιμότητα των αποφάσεων αυτών θα εξεταστεί υπό το πρίσμα των τριών αυτών λόγων ακυρώσεως.

81 Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τις αποφάσεις περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, προβάλλεται επικουρικώς, για την περίπτωση απορρίψεως των αιτημάτων ακυρώσεως των λοιπών προσβαλλομένων αποφάσεων. Επομένως, ο τέταρτος αυτός λόγος θα πρέπει να εξεταστεί μόνον αν και στο μέτρο που απορριφθούν οι τρεις πρώτοι λόγοι, κατά το μέρος που αφορούν τις λοιπές προσβαλλόμενες αποφάσεις.

α) Επί των αιτημάτων ακυρώσεως των αποφάσεων περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας

82 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 79 και 80 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη του αιτήματός τους να ακυρωθούν οι αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας.

83 Ειδικότερα, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ότι ο Γενικός Γραμματέας δεν μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 234, παράγραφος 2, του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου για να τροποποιήσει τα δικαιώματα που αντλούν από τις διατάξεις του ΚΥΚ σχετικά με το επίδομα αποδημίας.

84 Επιπλέον, με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η γενικευμένη αναστολή του επιδόματος αποδημίας, όπως προβλέπεται στην απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, είναι αντίθετη προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ. Πράγματι, το δικαίωμα επί του επιδόματος αποδημίας εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση κάθε μονίμου υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού κατά την ημερομηνία αναλήψεως υπηρεσίας στην Ένωση και αποκτάται όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει η εν λόγω διάταξη του ΚΥΚ. Εν προκειμένω, όμως, δεν υπήρξε κανένα γεγονός που να μεταβάλει ουσιαστικά την κατάσταση των προσφευγόντων-εναγόντων, παρέχοντας στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να επανεξετάσει την κατάσταση τους υπό το πρίσμα της χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας.

- 85 Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι ο υπάλληλος, για να μπορεί να λάβει το επίδομα αποδημίας, δεν υποχρεούται να κατοικεί στον τόπο υπηρεσίας του. Έχει, το πολύ, την υποχρέωση να διαμένει σε τόση απόσταση από τον τόπο υπηρεσίας του ώστε να μην παρεμποδίζεται στην άσκηση των καθηκόντων του, σύμφωνα με το άρθρο 20 του ΚΥΚ. Ωστόσο, κατά τον χρόνο εκδόσεως των αποφάσεων περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας, το σύνολο του προσωπικού υπαγόταν σε υποχρεωτικό καθεστώς τηλεργασίας, λαμβανομένης υπόψη της υγειονομικής καταστάσεως. Επομένως, η απόσταση όσον αφορά τον τόπο από τον οποίο ένας υπάλληλος εκτελεί την εργασία του έπρεπε να ερμηνευθεί λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικών περιστάσεων που προέκυψαν από την πανδημία της COVID-19.
- 86 Το Κοινοβούλιο απαντά ότι, μολονότι το άρθρο 234, παράγραφος 2, του εσωτερικού κανονισμού του δεν περιέχει καμία εξουσιοδότηση που να επιτρέπει απευθείας στον Γενικό Γραμματέα να λαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα σχετικά με τις συνθήκες εργασίας του προσωπικού της Γραμματείας του Κοινοβουλίου, εντούτοις ο Γενικός Γραμματέας είχε, μέσω εξουσιοδοτήσεως από το Προεδρείο του Κοινοβουλίου, την εξουσία να θεσπίζει εσωτερικούς κανόνες σχετικά με τις συνθήκες εργασίας των υπαλλήλων. Επίσης, του ανατέθηκε, με απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου, να το πράξει, λαμβανομένης υπόψη της ταχείας εξελίξεως της πανδημίας της COVID-19.
- 87 Το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 δεν προβλέπει την ανάκληση του επιδόματος αποδημίας, αλλά μόνον την αναστολή του για τη διάρκεια του καθεστώτος εργασίας με μειωμένο ωράριο που εγκρίθηκε κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου προσώπου. Ουδεμία επανεξέταση του δικαιώματος των προσφευγόντων-εναγόντων επί του επιδόματος αποδημίας έλαβε χώρα, δεδομένου ότι ούτε ο τόπος υπηρεσίας τους ούτε ο βαθμός εντάξεώς τους στον τόπο υπηρεσίας άλλαξαν.
- 88 Κατά το Κοινοβούλιο, η καταβολή του επιδόματος αποδημίας αποσκοπεί στην αντιστάθμιση των συνεπειών της απομακρύνσεως του υπαλλήλου από τον τόπο καταγωγής του. Επομένως, η καταβολή της αποζημιώσεως αυτής δεν δικαιολογείται πλέον για τους υπαλλήλους που εργάζονταν με τηλεργασία εκτός του τόπου υπηρεσίας τους.
- 89 Επιπλέον, η υποχρέωση διαμονής στον τόπο υπηρεσίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20 του ΚΥΚ, ισχύει για όλους τους υπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένων των προσφευγόντων-εναγόντων που είναι τοποθετημένοι στη ΓΔ Μετάφρασης και εκείνων που υπάγονται σε καθεστώς εργασίας με μειωμένο ωράριο, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 55α και στο παράρτημα ΙVα του ΚΥΚ. Η υποχρέωση αυτή δικαιολογείται από την ανάγκη διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας του θεσμικού οργάνου. Η τηλεργασία δεν συνιστά ούτε δικαίωμα προβλεπόμενο από τον ΚΥΚ ούτε απαλλάσσει τους υπαλλήλους από την υποχρέωσή τους να βρίσκονται ανά πάσα στιγμή στη διάθεση του οργάνου στο οποίο υπάγονται. Ωστόσο, κατά την έναρξη της υγειονομικής κρίσεως, ήταν πρωταρχικής σημασίας να βρίσκονται οι υπάλληλοι κοντά στον τόπο εργασίας τους προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των εργασιών του Κοινοβουλίου.
- 90 Εν προκειμένω, από την απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 προκύπτει ότι, για την περίοδο που καλύπτεται από την άδεια για εργασία με μειωμένο ωράριο δυνάμει της αποφάσεως αυτής, ο υπάλληλος δεν θα ελάμβανε το προβλεπόμενο από το άρθρο 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ επίδομα αποδημίας, του οποίου ήταν κανονικά δικαιούχος. Επομένως, η εν λόγω απόφαση παρεκκλίνει από τη διάταξη αυτή όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέλη του προσωπικού του Κοινοβουλίου.

91 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο (την 1η Ιανουαρίου 2020), προβλέπει τα εξής:

«Το επίδομα αποδημίας, ίσο με το 16 % του συνολικού ποσού του βασικού μισθού, καθώς και του επιδόματος στέγης και του επιδόματος συντηρούμενων τέκνων [που καταβάλλονται] στον υπάλληλο χορηγείται:

α) [σ]τον υπάλληλο:

- ο οποίος δεν είναι και δεν υπήρξε ποτέ υπήκοος του κράτους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο τόπος όπου υπηρετεί ο ενδιαφερόμενος, και
- ο οποίος, δεν είχε μόνιμη διαμονή ή δεν άσκησε κατά συνήθη τρόπο, επί πέντε έτη λήγοντα έξι μήνες πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του, τη κυρία επαγγελματική δραστηριότητά του στο ευρωπαϊκό έδαφος του εν λόγω κράτους. Για την εφαρμογή της παρούσης διατάξεως δεν λαμβάνονται υπόψη οι καταστάσεις που προκύπτουν από την παροχή υπηρεσιών σε άλλο κράτος ή διεθνή οργανισμό.

β) [σ]τον υπάλληλο, ο οποίος, παρόλο που είναι ή υπήρξε υπήκοος του κράτους, στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο τόπος όπου υπηρετεί είχε τη μόνιμη διαμονή του, κατά συνήθη τρόπο, επί δέκα έτη λήγοντα κατά την ανάληψη των καθηκόντων του, εκτός του ευρωπαϊκού εδάφους του κράτους αυτού για άλλους λόγους εκτός από την άσκηση καθηκόντων στην υπηρεσία κράτους ή σε διεθνή οργανισμό.

Το επίδομα αποδημίας ανέρχεται σε τουλάχιστον 567,38 [ευρώ] μηνιαίως».

92 Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 234, παράγραφος 2, του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, ο Γενικός Γραμματέας διευθύνει τη Γραμματεία, της οποίας η σύνθεση και η οργάνωση καθορίζονται από το Προεδρείο.

93 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 234, παράγραφος 2, του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο Γενικός Γραμματέας έχει την εξουσία, ακόμη και υπό εξαιρετικές περιστάσεις, όπως αυτές που συνδέονται με την πανδημία της COVID-19, να εκδίδει εσωτερικές οδηγίες παρεκκλίνουσες από διατάξεις υπέρτερης τυπικής ισχύος, όπως είναι οι διατάξεις του ΚΥΚ (πρβλ. κατ' αναλογία, αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 2007, Ianniello κατά Επιτροπής, T-308/04, EU:T:2007:347, σκέψη 38, και της 20ής Μαρτίου 2018, Αργυράκη κατά Επιτροπής, T-734/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:160, σκέψεις 66 και 67).

94 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ δεν προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα επανεξετάσεως του δικαιώματος για επίδομα αποδημίας λόγω μεταβολής των περιστάσεων κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2020, Brown κατά Επιτροπής, T-18/19, EU:T:2020:465, σκέψη 36), ούτε, κατά μείζονα λόγο, τη δυνατότητα αναστολής της καταβολής του επιδόματος αυτού σε υπάλληλο όταν αυτός αναγκάζεται, κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του, να εργαστεί προσωρινώς με τηλεργασία εκτός του τόπου υπηρεσίας του.

95 Πλην όμως, ουδόλως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ ότι η χορήγηση του επιδόματος αποδημίας συνιστά κεκτημένο δικαίωμα (πρβλ. απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, Magdalena Fernández κατά Επιτροπής,

- T-90/92, EU:T:1993:78, σκέψη 32). Τα οικονομικής φύσεως δικαιώματα ενός υπαλλήλου είναι δυνατόν να επανεξεταστούν από το όργανο στο οποίο εργάζεται σε περίπτωση παράτυπης χορήγησης ή συνέχισης χορήγησης αυτών (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 1978, Herpels κατά Επιτροπής, 54/77, EU:C:1978:45, σκέψη 39).
- 96 Επιπλέον, το επίδομα καταβάλλεται μηνιαίως στους υπαλλήλους που πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις. Επομένως, η Διοίκηση δεν μπορεί να συνεχίσει να το καταβάλλει όταν επέρχεται γεγονός το οποίο μεταβάλλει ουσιωδώς την κατάσταση του δικαιούχου του, στο μέτρο που το γεγονός αυτό επηρεάζει τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χορήγηση του επιδόματος. Πράγματι, σε αντίθεση με την αναδρομική ανάκληση αποφάσεως, η κατάργηση με ισχύ για το μέλλον είναι πάντοτε δυνατή όταν παύουν να συντρέχουν οι περιστάσεις που δικαιολόγησαν την απόφαση αυτή (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2020, Brown κατά Επιτροπής, T-18/19, EU:T:2020:465, σκέψη 37).
- 97 Πρέπει, επομένως, να εξακριβωθεί αν, εν προκειμένω, η προσωρινή πρακτική της τηλεργασίας εκτός του τόπου υπηρεσίας, στο πλαίσιο της πανδημίας της COVID-19, αποτέλεσε γεγονός ικανό να μεταβάλει ουσιωδώς την *de facto* ή *de jure* κατάσταση του υπαλλήλου που λαμβάνει επίδομα αποδημίας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.
- 98 Συναφώς, το επίδομα αποδημίας του άρθρου 69 του ΚΥΚ, του οποίου οι λεπτομέρειες χορηγήσεως διευκρινίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, αποσκοπεί στην αντιστάθμιση των ιδιαίτερων βαρών και μειονεκτημάτων που απορρέουν από την ανάληψη καθηκόντων στην Ένωση για τους υπαλλήλους οι οποίοι υποχρεώνονται, για τον λόγο αυτό, να μεταφέρουν τη διαμονή τους από το κράτος της κατοικίας τους στο κράτος υπηρεσίας και να ενταχθούν σε νέο περιβάλλον (βλ. αποφάσεις της 2ας Μαΐου 1985, De Angelis κατά Επιτροπής, 246/83, EU:C:1985:165, σκέψη 13 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 29ης Νοεμβρίου 2007, Salvador García κατά Επιτροπής, C-7/06 P, EU:C:2007:724, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 24ης Ιανουαρίου 2008, Adam κατά Επιτροπής, C-211/06 P, EU:C:2008:34, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 99 Η έννοια των «ιδιαιτέρων βαρών και μειονεκτημάτων» διευκρινίστηκε στο ενημερωτικό σημείωμα GS/84/59 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1959, σχετικά με το επίδομα εκπατρισμού ή την αποζημίωση λόγω απόστασης. Όπως παρατήρησε το Κοινοβούλιο, από το εν λόγω σημείωμα, το οποίο αποτελεί μέρος των προπαρασκευαστικών εργασιών που αφορούν το άρθρο 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, προκύπτει ότι το επίδομα «εκπατρισμού» ή αποζημίωση λόγω «απόστασης» χορηγείται ως αντιστάθμιση για τις υλικές δαπάνες και την ηθική ταλαιπωρία που προκύπτουν από το γεγονός ότι ο υπάλληλος βρίσκεται μακριά από τον τόπο καταγωγής του και διατηρεί εν γένει οικογενειακές σχέσεις με την περιοχή καταγωγής του.
- 100 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να εξακριβωθεί αν, στο πλαίσιο της πανδημίας της COVID-19, οι υπάλληλοι οι οποίοι, όπως οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, μετέβαλαν προσωρινά τον πραγματικό τόπο διαμονής τους για να φροντίσουν τους οικείους τους συνέχισαν να υφίστανται τα οικονομικά βάρη και την ηθική ταλαιπωρία που απορρέουν από την ανάληψη των καθηκόντων τους στην Ένωση σε νέο περιβάλλον.
- 101 Όσον αφορά τα οικονομικά βάρη, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες εργάστηκαν εκτός του τόπου υπηρεσίας τους για σύντομο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου συνέχισαν να επιβαρύνονται με δαπάνες που συνδέονται με τη διαμονή τους στον εν λόγω τόπο υπηρεσίας, όπως το μίσθωμα ή η αποπληρωμή δανείου, οι λογαριασμοί ενέργειας, ύδρευσης ή συντηρήσεως της πολυκατοικίας. Εξακολούθησαν να επιβαρύνονται με τα έξοδα

- αυτά, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, η οποία συνιστούσε έκτακτο μέτρο προσωρινού χαρακτήρα, τους επέτρεπε μόνον να εργάζονται εκτός του τόπου υπηρεσίας τους για περίοδο αρχικής διάρκειας τριών μηνών, κατά την πανδημία της COVID-19, η διάρκεια της οποίας δεν μπορούσε να προβλεφθεί.
- 102 Επομένως, υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις που συνδέονται με την πανδημία της COVID-19, η καταβολή του επιδόματος αποδημίας στους προσφεύγοντες-ενάγοντες ουδόλως είχε απωλέσει τον λόγο υπάρξεώς της.
- 103 Βεβαίως, η χορήγηση του επιδόματος αποδημίας σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ συνδέεται άρρηκτα με την υποχρέωση διαμονής των υπάλληλων της Ένωσης, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20 του ΚΥΚ, κατά το οποίο, αφενός, κάθε υπάλληλος έχει την υποχρέωση να διαμένει στον τόπο της υπηρεσίας του ή σε τόση απόσταση από τον τελευταίο ώστε να μην παρεμποδίζεται στην άσκηση των καθηκόντων του και, αφετέρου, ο υπάλληλος κοινοποιεί στην ΑΔΑ τη διεύθυνσή του και την ειδοποιεί αμέσως σχετικά με κάθε αλλαγή της.
- 104 Εντούτοις, το άρθρο 20 του ΚΥΚ πρέπει να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 55, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, κατά το οποίο οι εν ενεργεία υπάλληλοι είναι διαρκώς στη διάθεση του οργάνου στο οποίο ανήκουν. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο υπάλληλος που δεν διαμένει στον τόπο υπηρεσίας του πρέπει πάντως να είναι σε θέση να μεταβαίνει στον τόπο εργασίας του ανά πάσα στιγμή, σύμφωνα με τους κανόνες περί οργανώσεως της εργασίας που ισχύουν γι' αυτόν, προκειμένου να εκτελεί στον τόπο αυτόν τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί προς το συμφέρον της υπηρεσίας.
- 105 Ωστόσο, υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις που συνδέονται με την πανδημία της COVID-19, οι εσωτερικοί κανόνες σχετικά με την τηλεργασία και τη φυσική παρουσία των μελών του προσωπικού στους χώρους του Κοινοβουλίου δεν εφαρμόζονταν πλέον προσωρινά, όπως μαρτυρούν οι διάφορες αποφάσεις τις οποίες έλαβε ο Γενικός Γραμματέας κατά την έναρξη της πανδημίας και οι οποίες μνημονεύονται στις σκέψεις 4 έως 7 ανωτέρω. Πράγματι, όλα τα μέλη του προσωπικού, η παρουσία των οποίων δεν κρίθηκε απαραίτητη, συμπεριλαμβανομένων των προσφευγόντων-εναγόντων, τελούσαν υποχρεωτικά υπό καθεστώς τηλεργασίας με πλήρες ωράριο από τις 16 Μαρτίου 2020, όπως προκύπτει από τη σκέψη 5 ανωτέρω.
- 106 Επομένως, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η προβλεπόμενη στην απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 «γενικευμένη αναστολή» της καταβολής του επιδόματος αποδημίας, η οποία αφορούσε και τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, συνδεόταν με τη μη τήρηση της υποχρέωσης διαμονής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20 του ΚΥΚ.
- 107 Εξάλλου, ο ΚΥΚ δεν περιέχει καμία διάταξη η οποία να προβλέπει τη δυνατότητα θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης να αναστέλλει την καταβολή του επιδόματος αποδημίας, ακόμη και σε εξαιρετικές περιστάσεις, όπως αυτές που συνδέονται με την πανδημία της COVID-19.
- 108 Επομένως, η αναστολή του επιδόματος αποδημίας, την οποία προβλέπει η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, αντιβαίνει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

- 109 Επιπλέον, παρατηρείται ότι, ναι μεν η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 δεν αφαίρεσε οριστικά το δικαίωμα λήψεως του επιδόματος αποδημίας, αλλά το ανέστειλε μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, πλην όμως η αναστολή αυτή είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των αποδοχών των προσφευγόντων-εναγόντων κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, χωρίς δυνατότητα ανακτήσεως των αποδοχών.
- 110 Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 προέβλεψε μόνον την αναστολή του επιδόματος αποδημίας των ενδιαφερομένων υπαλλήλων του Κοινοβουλίου, όπως οι προσφεύγοντες-εναγόντες, και όχι την αφαίρεση του εν λόγω επιδόματος δεν είναι ικανό να αποκλείσει την έλλειψη νομιμότητας της εν λόγω αποφάσεως.
- 111 Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων υπέρτερης τυπικής ισχύος, οπότε ο Γενικός Γραμματέας υπερέβη, συναφώς, τα όρια των αρμοδιοτήτων του. Η απόφαση αυτή παραβιάζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, καθόσον προβλέπει την αναστολή της καταβολής του επιδόματος αποδημίας στους υπαλλήλους που εργάζονται προσωρινά με τηλεργασία εκτός του τόπου υπηρεσίας τους προκειμένου να φροντίζουν τους οικείους τους στο πλαίσιο της πανδημίας της COVID-19.
- 112 Κατά συνέπεια, οι αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας στερούνται νομικής βάσεως, οπότε πρέπει να ακυρωθούν, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως και επιχειρημάτων που προέβαλαν οι προσφεύγοντες-εναγόντες προς στήριξη του αιτήματός τους ακυρώσεως των εν λόγω αποφάσεων.
- β) Επί των αιτημάτων ακυρώσεως των αποφάσεων περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών*
- 113 Διαπιστώνεται ότι μόνον οι PT και PR ζητούν την ακύρωση των αποφάσεων περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, κατά των οποίων στρέφεται η υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως.
- 114 Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αποτελεί τον μοναδικό λόγο που προβάλλεται προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως των αποφάσεων περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, οι προσφεύγουσες-εναγούσες υποστηρίζουν, επικουρικώς, για την περίπτωση απορρίψεως του αιτήματος ακυρώσεως των λοιπών προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 του ΚΥΚ για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών. Προσθέτουν ότι, όταν εκδόθηκε η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, οι PT και PR είχαν ήδη λάβει μέτρα για να μεταβούν στην οικογένειά τους εκτός του τόπου υπηρεσίας τους, οπότε είχαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα διατηρήσουν το σύνολο των αποδοχών τους.
- 115 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα των προσφευγουσών-εναγουσών.
- 116 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη σκέψη 112 ανωτέρω, οι αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας στερούνται νομικής βάσεως και πρέπει να ακυρωθούν. Αντιθέτως, το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο, όπως και η προσφυγή-αγωγή, κατά το μέρος που στρεφόταν κατά της αποφάσεως απορρίψεως της αιτήσεως για εργασία με πλήρες ωράριο της PQ. Δεδομένου ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται μόνον επικουρικώς, για την περίπτωση απορρίψεως του

αιτήματος ακυρώσεως των λοιπών προσβαλλομένων αποφάσεων, ο λόγος αυτός πρέπει να εξετασθεί μόνον κατά το μέρος που αφορά την ανάκτηση του μέρους των αποδοχών των ΡΤ και ΡΡ που προέκυψε από τον περιορισμό του χρόνου εργασίας τους σε ποσοστό 75 %.

- 117 Συναφώς, κατά πρώτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 85, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ προβλέπει ότι κάθε ποσό που ελήφθη αχρεωστήτως αναζητείται εάν ο λαβών γνώριζε την αντικανονικότητα της καταβολής ή αν η αντικανονικότητα αυτή ήταν τόσο εμφανής ώστε δεν μπορούσε να την αγνοεί.
- 118 Εν προκειμένω, ωστόσο, από την απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020 προκύπτει σαφώς ότι οι υπάλληλοι στους οποίους είχε χορηγηθεί το κατά παρέκκλιση καθεστώς που θεσπίστηκε με την εν λόγω απόφαση θα λάμβαναν αποδοχές υπολογιζόμενες κατ' αναλογία του χρόνου εργασίας, ήτοι στο 75 %. Οι ΡΡ και ΡΤ, οι οποίες είχαν ζητήσει να υπαχθούν στο καθεστώς που θεσπίστηκε με την εν λόγω απόφαση, δεν μπορούσαν επομένως να αγνοούν, τουλάχιστον, τις οικονομικές συνέπειες της άδειας που θα τους χορηγούνταν.
- 119 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη μη τήρηση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, υπενθυμίζεται ότι το δικαίωμα επικλήσεως της προστασίας αυτής προϋποθέτει τη συνδρομή τριών προϋποθέσεων. Πρώτον, πρέπει να έχουν δοθεί από τη Διοίκηση της Ένωσης στον ενδιαφερόμενο συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις, προερχόμενες από αρμόδιες και αξιόπιστες πηγές. Δεύτερον, οι διαβεβαιώσεις αυτές πρέπει να είναι ικανές να δημιουργήσουν θεμιτή προσδοκία σ' αυτόν προς τον οποίο απευθύνονται. Τρίτον, οι παρασχεθείσες διαβεβαιώσεις πρέπει να είναι σύμφωνες προς τους εφαρμοστέους κανόνες (απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2020, ΖΦ κατά Επιτροπής, T-605/18, ΕΥ:Τ:2020:51, σκέψη 151).
- 120 Εν προκειμένω, ωστόσο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες δεν προβάλλουν κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι το Κοινοβούλιο είχε δώσει συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις στην ΡΡ ή στην ΡΤ, οι οποίες να δημιουργούν δικαιολογημένη προσδοκία ότι θα εξακολουθήσουν να λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών τους για την περίοδο εργασίας με μειωμένο ωράριο εκτός του τόπου υπηρεσίας τους. Επιπλέον, η συνέχιση λήψεως του συνόλου των αποδοχών τους θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος IVα του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ότι ο υπάλληλος δικαιούται, κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος για το οποίο του παρεσχέθη άδεια να εργάζεται με μειωμένο ωράριο, να λαμβάνει ποσοστό των αποδοχών του αντίστοιχο του ποσοστού της κανονικής διάρκειας εργασίας.
- 121 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.
- 122 Κατά συνέπεια, τα αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, τα οποία στηρίζονται στον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθούν, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί το παραδεκτό των αιτημάτων αυτών στο μέτρο που υποβλήθηκαν από την ΡΤ.

4. Συμπέρασμα επί των αιτημάτων ακυρώσεως

- 123 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας πρέπει να γίνει δεκτό βάσει του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

124 Αντιθέτως, το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο απορρίπτεται ως απαράδεκτο, ενώ το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της PQ, κατά το μέρος που απορρίπτει το αίτημά της για εργασία με πλήρες ωράριο, ως προδήλως απαράδεκτο. Επιπλέον, το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών πρέπει να απορριφθεί, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμο.

B. Επί του αποζημιωτικού αιτήματος

125 Στο πλαίσιο των αποζημιωτικών αιτημάτων τους, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν, αφενός, την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας που αντιστοιχεί στο 25 % των αποδοχών τους, πλέον αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας που έχουν εν τω μεταξύ καταστεί απαιτητοί, και, αφετέρου, την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν, την οποία αποτιμούν *ex aequo et bono* σε 1 000 ευρώ για καθέναν από αυτούς.

126 Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η ως άνω περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη απορρέουν από την έλλειψη νομικής βάσεως και τον παράνομο χαρακτήρα της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, όπως και από την κακοδιοίκηση και την παράβαση του καθήκοντος μέριμνας του Κοινοβουλίου ως προς αυτούς. Επικαλούνται, επίσης, προσβολή του δικαιώματός τους σε συνθήκες εργασίας οι οποίες θα έπρεπε να σέβονται την υγεία και την αξιοπρέπειά τους, καθώς και την ύπαρξη υπηρεσιακού πταίσματος του Κοινοβουλίου, καθόσον δεν τους ανέθεσε εργασία με πλήρες ωράριο.

127 Το Κοινοβούλιο αντικρούει τα επιχειρήματα των προσφευγόντων-εναγόντων.

128 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το βάσιμο αγωγής αποζημιώσεως ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, ήτοι του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτόμενης στα θεσμικά όργανα συμπεριφοράς, του υποστατού της προβαλλόμενης ζημίας και της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και της προβαλλόμενης ζημίας (αποφάσεις της 1ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., C-136/92 P, EU:C:1994:211, σκέψη 42, και της 21ης Φεβρουαρίου 2008, Επιτροπή κατά Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, σκέψη 52). Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, οπότε η έλλειψη μίας εξ αυτών αρκεί για την απόρριψη της αγωγής αποζημιώσεως.

1. Επί της περιουσιακής ζημίας

129 Όσον αφορά την προβαλλόμενη περιουσιακή ζημία, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν μόνον την αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας που αντιστοιχεί στο 25 % των αποδοχών τους, πλέον αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας που έχουν εν τω μεταξύ καταστεί απαιτητοί. Η εν λόγω ζημία συνδέεται, κατ' ουσίαν, με τη μείωση του χρόνου εργασίας τους στο 75 % κατόπιν της εκδόσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο.

130 Κατά πάγια νομολογία σε υπαλληλικές υποθέσεις, τα αιτήματα αποκαταστάσεως ζημίας πρέπει να απορρίπτονται στο βαθμό που συνδέονται στενά με ακυρωτικά αιτήματα που έχουν απορριφθεί είτε ως απαράδεκτα είτε ως αβάσιμα (απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Martínez Valls κατά Κοινοβουλίου, T-214/02, EU:T:2003:254, σκέψη 43· πρβλ., επίσης, απόφαση της 9ης Απριλίου 2019, Aldridge κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-319/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:231, σκέψη 64).

- 131 Εν προκειμένω, τα αιτήματα αποκαταστάσεως της περιουσιακής ζημίας συνδέονται στενά με τα αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο, τα οποία απορρίφθηκαν ως απαράδεκτα, και με το απορριφθέν ως προδήλως απαράδεκτο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της PQ, κατά το μέρος που απορρίπτει το αίτημά της για εργασία με πλήρες ωράριο.
- 132 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα από το οποίο να προκύπτει με ποιον τρόπο η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, η οποία επέτρεπε στους υπαλλήλους να εργάζονται κοντά στους οικείους τους, στο πλαίσιο της πανδημίας της COVID-19, προσέβαλε το δικαίωμά τους σε συνθήκες εργασίας που σέβονται την υγεία και την αξιοπρέπειά τους.
- 133 Κατά συνέπεια, το αίτημα αποκαταστάσεως της περιουσιακής ζημίας πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί της ηθικής βλάβης

- 134 Όσον αφορά τα αιτήματα ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που απορρέει από την έκδοση των αποφάσεων με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο, τα αιτήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 130 έως 132 ανωτέρω.
- 135 Όσον αφορά την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε από την έκδοση των αποφάσεων περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας, από τη σκέψη 112 ανωτέρω προκύπτει ότι οι αποφάσεις αυτές πρέπει να ακυρωθούν για τον λόγο ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 31ης Μαρτίου 2020, στην οποία στηρίζονται, είναι παράνομη. Επομένως, πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς της Διοικήσεως, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 128 ανωτέρω.
- 136 Εντούτοις, υπενθυμίζεται ότι η ακύρωση παράνομης πράξεως μπορεί να συνιστά, αυτή καθεαυτήν, πρόσφορη και, κατ' αρχήν, επαρκή ικανοποίηση για κάθε ηθική βλάβη που τυχόν προκάλεσε η πράξη αυτή, εκτός εάν ο προσφεύγων-ενάγων αποδεικνύει ότι υπέστη ηθική βλάβη η οποία δεν μπορεί να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση αυτή (απόφαση της 28ης Απριλίου 2021, Correia κατά ΕΟΚΕ, T-843/19, EU:T:2021:221, σκέψη 86).
- 137 Εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η ακύρωση των αποφάσεων περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας δεν συνιστά πρόσφορη και επαρκή ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, λαμβανομένης υπόψη της προσβολής της αξιοπρέπειάς τους και της ποιότητας του επαγγελματικού τους βίου, καθώς και του άγχους που προκλήθηκε και των προβλημάτων υγείας, τα οποία υπέστη ιδίως ο PP. Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προσθέτουν ότι η απώλεια μέρους των αποδοχών τους προκάλεσε αϋπνίες και κρίσεις άγχους.
- 138 Πλην όμως, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες δεν προσκομίζουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς τους. Δεν εξηγούν επίσης με ποιον τρόπο οι αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας έθιξαν την αξιοπρέπειά τους και την ποιότητα του επαγγελματικού τους βίου.
- 139 Κατά συνέπεια, το αίτημα αποκαταστάσεως της περιουσιακής ζημίας και ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης πρέπει να απορριφθεί.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 140 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Πάντως, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος, πέραν των δικαστικών εξόδων του, φέρει και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.
- 141 Εν προκειμένω, τα αιτήματα ακυρώσεως γίνονται δεκτά όσον αφορά τις αποφάσεις περί αναστολής του επιδόματος αποδημίας. Αντιθέτως, απορρίφθηκαν κατά το μέτρο που αφορούσαν τις αποφάσεις με τις οποίες επετράπη η εργασία με μειωμένο ωράριο, καθώς και τις αποφάσεις περί επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, και κατά το μέτρο που στρέφονταν κατά της απόφασης περί απορρίψεως του αιτήματος της PQ για εργασία με πλήρες ωράριο, η οποία περιείχετο στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς της. Τα αιτήματα αποζημιώσεως επίσης απορρίφθηκαν.
- 142 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες πρέπει να φέρουν το ήμισυ των δικαστικών τους εξόδων. Το Κοινοβούλιο, πέραν των δικαστικών εξόδων του, φέρει το ήμισυ των εξόδων των προσφευγόντων-εναγόντων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου 2020, με την οποία ανεστάλη η καταβολή του επιδόματος αποδημίας στον PP.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου, της 7ης Απριλίου 2020, με την οποία ανεστάλη η καταβολή του επιδόματος αποδημίας στην PR.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου, της 15ης Απριλίου 2020, με την οποία ανεστάλη η καταβολή του επιδόματος αποδημίας στην PQ.
- 4) Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου, της 15ης Απριλίου 2020, με την οποία ανεστάλη η καταβολή του επιδόματος αποδημίας στον PS.
- 5) Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου, της 16ης Απριλίου 2020, με την οποία ανεστάλη η καταβολή του επιδόματος αποδημίας στην PT.
- 6) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 7) Οι PP, PS, PR, PQ και PT φέρουν το ήμισυ των δικαστικών εξόδων τους.
- 8) Το Κοινοβούλιο φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, το ήμισυ των εξόδων των PP και PS καθώς και των PR, PQ και PT.

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Απριλίου 2023.

(υπογραφές)